

Η ΠΡΟΣ ΚΥΡΙΟΝ ΕΚΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΑΝΘΙΜΟΥ

Τήν προμεσονύκτιον ὥραν τῆς Πέμπτης, 20ῆς Αύγουστου / 2ας Σεπτεμβρίου 2021, ἔξεδήμησε πρός Κύριον μετά γεροντικήν ἀσθένειαν τῶν τελευταίων μηνῶν, ὁ πολιός Ἀρχιμανδρίτης Ἀνθίμος Θεοχαράκης, ἡγούμενος τῆς ἐπὶ τοῦ Ὄρους τῶν Ἑλαιῶν Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς Μονῆς τῶν Γαλιλαίων Ἀνδρῶν εἰς ἡλικίαν ἐνενήκοντα (90) ἔτῶν.

Ἡ Ἀγιοταφιτική Ἀδελφότης, τήν ὅποίαν ἐπί πολλά ἔτη εὐόρκως διηκόνησεν ὁ ἔκλιπών, ἔψαλε τήν Νεκρώσιμον αὐτοῦ Ἀκολουθίαν, προεξαρχούσης τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου εἰς τό ἐν τῷ Κεντρικῷ Μοναστηρίῳ Ἱερόν Παρεκκλήσιον τῆς Ἁγίας Θέκλης, τό ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς, 21ης Αύγουστου / 3ης Σεπτεμβρίου 2021, συνιερουργούντων τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων, Ἱερομονάχων καί Ἱεροδιακόνων, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα καί τῇ προσευχητικῇ συμμετοχῇ μοναχῶν, μοναζουσῶν καί ἐκπροσώπων τοῦ Ἀραβιφώνου ποιμνίου τῶν Κοινοτήτων, εἰς τάς ὅποίας ὁ ἔκλιπών διηκόνησεν.

Τόν ἐπικήδειον ἔξεφώνησεν ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεύς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης Ἀρίσταρχος, ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Σεβασμία τῶν ιεραρχῶν χορεία,

κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβαστοί Πατέρες,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Μετά κατανύξεως καί λύπης πολλῆς, ἰστάμεθα πρό τοῦ σκηνώματος τοῦ χθές πρός Κύριον ἔκδημήσαντος ἀγαπητοῦ καί πολιοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἀγιοταφίτου Ἀρχιμανδρίτου Ἀνθίμου. Ἰστάμεθα ἀναλογιζόμενοι πῶς τό περί ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; Πῶς ὡμοιώθημεν τῇ φθορᾷ; Πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; Πῶς

διεσπάσθη τῆς συμφυΐας ὁ ἀρμονικώτατος δεσμός; Πῶς ἡ ψυχή βιαίως ἔχωρίσθη ἐκ τοῦ σώματος; Εἰς τάς ἀνθρωπίνους ἡμῶν σκέψεις ταύτας ἔρχεται ἡ ἀπάντησις ἐκ στόματος τοῦ ὑμνῳδοῦ τῆς Ἐκκλησίας ὅτι «ἄλγος τῷ Ἀδάμ ἔχρημάτισε ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις πάλαι ἐν Ἐδέμ». Ὅτι δηλαδή ὁ ἀνθρωπος οίκειά βουλήσει ἀποκοπείς τῆς κοινωνίας τῆς πηγῆς τῆς ζωῆς ἐπέφερεν ἐπί τοῦ ἑαυτοῦ του τόν θάνατον. Ὁ Θεός διά σπλάγχνα ἐλέους μή ὑποφέρων νά βλέπῃ τό πλάσμα του εἰς τήν φθοράν καί τήν ἀπώλειαν, ὡμοιώθη αὐτῷ, γέγονε ἀνθρωπος ἐν Χριστῷ, ἐνηθρώπισε καί ἐδέχθη καί αὐτόν τόν θάνατον, ἵνα ἐκ τούτου λυτρώσῃ τό πλάσμα Του. Ἐν τῇ οἰκονομίᾳ ταύτη τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπέρ ἡμῶν σαρκί σταυρωθείς καί τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς

Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν εἶναι ἡ παραμυθία ἡμῶν εἰς τήν φοβεράν ταύτην ὥραν τοῦ θανάτου, διαβεβαιῶν ἡμᾶς: «Ὥτι ἔγω είμι ἡ ἀνάστασις καί ἡ ζωή, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καν ἀποθάνη, ζήσεται», (Ιωάν. 11, 25). Ἐξ ἵσου παραμυθητική εἶναι

καί ἡ διαβεβαίωσις τῆς Ἐκκλησίας εἰς τάς εὐχάς αὐτῆς ὅτι οὐκ ἔστι θάνατος ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκήνους τῶν εἰς Χριστόν πιστευόντων ἀλλά μετάθεσις ἐκ τῶν προσκαίρων ἐπί τά αἰώνια, ἐκ τῶν ἐπιγείων πρός τά οὐράνια, ἐκ τῶν λυπηροτέρων πρός τά θυμηδέστερα. Εἶναι ἀπόλαυσις τῶν οὐρανίων οὐχί «δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι ἀλλά πρόσωπον πρός πρόσωπον...», (Α΄Κορ. 13, 12).

Ἐν τῇ βεβαιότητι ὅθεν τῆς πίστεως ταύτης ὑπερβαίνομεν τήν ἀνθρωπίνην λύπην ἡμῶν ἐπί τῷ χωρισμῷ τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν καὶ προπέμπομεν αὐτόν εἰς τήν μόνιμον οὐράνιον κατοικίαν αὐτοῦ ἀξιοχρέως ἀναμιμνησκόμενοι περί αὐτοῦ ὅτι οὗτος ἐκ τῆς γενετείρας αὐτοῦ μεγαλονήσου Κρήτης προσῆλθεν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν καὶ ἀφιέρωσεν ἐαυτόν εἰς τό Ίερόν ἡμῶν Κοινόν, ἐντασσόμενος εἰς τήν Γεραράν Ἀγιοταφιτικήν ἡμῶν Ἀδελφότητα δεχόμενος τό μοναχικόν σχῆμα καὶ ἀκολούθως τό ἀξίωμα τῆς ἵερωσύνης. Ἐκτοτε, φιλάδελφος ὡν τό ὄντος, εὔελπις, ἀφιλοκατήγορος, καταδεκτικός καὶ εὐχαρις, τήν Σιωνίτιδα Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τήν ἐν αὐτῇ Ἀγιοταφιτικήν Αδελφότητα διηκόνησε εὑόρκως μετά ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως Ἀγιοταφιτικῶς, Προσκυνηματικῶς καὶ Ποιμαντικῶς εἰς διαφόρους διακονίας, ὡς ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως Θαβωρίου Ὁρους, τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Πραιτωρίου, τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος ἐν Γεθσημανῇ, τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου ἐν Λύδῃ, τοῦ Σαρανταρίου Ὁρους, τῆς ἐν Ίεριχοῖ ἱερᾶς Μονῆς τοῦ προφήτου Ἐλισσαίου παρά τήν συκομορέαν τοῦ Ζακχαίου καὶ κατά τήν τελευταίαν είκοσαετίαν ὡς ἡγούμενος τῆς ἐπί τοῦ Ὁρους τῶν Ἐλαιῶν ἱερᾶς Μονῆς τῶν Γαλιλαίων Ἀνδρῶν (Galili Viri), ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐπετέλεσε ἔργον λειτουργικόν διά τῶν καθ' ἐκάστην ἐβδομάδα θείων λειτουργιῶν ὥσαύτως καὶ εἰς τό παρεκκλήσιον τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἀλλά καὶ ἀνακαίνιστικόν, ἀνεγείρων ἴδιαις δαπάναις νέαν πτέρυγα αὐτῆς.

Ἐν ταῖς ἀγαθαῖς μνήμαις ταύταις προπέμποντες τοῦτον σήμερον, παρακαλοῦμεν τόν φιλάνθρωπον Θεόν ἡμῶν, ὅπως ἐπίδη ἐπί τά ἔργα αὐτοῦ ταῦτα τά ἀγαθά καὶ παρίδη πᾶν πλημμέλημα αὐτοῦ ἐκούσιον ἥ ἀκούσιον καὶ τάξη τήν ψυχήν αὐτοῦ ἐν Παραδείσῳ μετά ὄσιων καὶ δικαίων, ἀξιῶν αὐτόν τῆς ἀπολαύσεως τοῦ φωτός τῆς τρισηλίου Θεότητος Αὐτοῦ. Γένοιτο.

Εἴη ἡ μνήμη αὐτοῦ αἰωνία!

Ο μεταστάς πρός τάς αἰωνίους μονάς ἐνεταφιάσθη εἰς τό ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σιών Κοιμητήριον τῶν Πατέρων.

Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη!

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας